

Slavko Rudolf

(23.02.1930. - 08.06.2013.)

Prof. Slavko Rudolf je sportu posvetio čitav život i gotovo da ne postoji sport ili sportska organizacija u Samoboru u čijem osnivanju i radu nije sudjelovao odnosno čijem boljitku nije pridonio.

Svojom je nepresušnom energijom ostavio izuzetan trag u samoborskom sportu te ga je svojim nesebičnim angažmanom i zalaganjem znatno unaprijedio, poradi čega mu samoborski sport duguje veliku zahvalnost i poštovanje.

Slavko Rudolf se je sportom aktivno bavio već od najranije mladosti, a 1946. godine je s grupom mladih sumještana osnovao *Fiskulturni aktiv Sloga* u rodnom Brezju, u blizini Svete Nedelje, u rad kojeg je bila uključena lokalna mladež u okviru nogometnog kluba, te sekcija za odbojku i atletiku. Na njegovu inicijativu je tadašnje mjesno čelništvo *Fiskulturnom aktivu* dodijelilo zemljište za sportske terene, a dobrovoljnim radom svih članova izgrađeno je prvo mjesno sportsko igralište s terenima za nogomet, odbojku, skok u vis i skok u dalj, koje postoji i danas. Istovremeno je pomagao u osnivanju nogometnih klubova u Strmcu i Domaslovcu.

U nogometnom klubu u Brezju je bio aktivni igrač te je istovremeno obavljao poslove tajnika, kraće razdoblje je igrao i u juniorskoj ekipi nogometnog kluba u Domaslovcu, a 1949. godine je postao aktivni igrač prve ekipe *NK Samobor*.

Ljubav prema sportu je odlučio pretvoriti u životni poziv upisavši trogodišnji studij na *Katedri za tjelesni odgoj Više pedagoške škole (VPŠ)* u Zagrebu, po završetku kojeg se je 1955. godine zaposlio kao nastavnik tjelesnog odgoja u *Osnovnoj školi Sv. Martin pod Okićem*, gdje je osnovao *Školsko športsko društvo*, prvo na razini osnovnih škola na području Samobora, sa sekcijama za rukomet, nogomet i atletiku, a 1957. godine, nakon završetka izgradnje školskog sportskog igrališta, u Sv. Martinu je organizirao općinske sportske igre osnovnih škola.

U Sv. Martinu je također 1958. godine osnovao rukometni klub, koji se je uključio u natjecanje na razini *Općinske rukometne lige*, a u kojem je istodobno bio i trener i

igrač. U istom je razdoblju sudjelovao i u osnivanju nogometnog kluba u Galgovu.

Bio je jedan od inicijatora osnivanja *Općinskog odbora školskih sportskih društava općine Samobor*, utemeljenog 1961. godine, koji tada preuzima organizaciju svih natjecanja i drugih manifestacija školske mladeži, a aktivno djeluje i danas pod nazivom *Školski sportski savez Samobora i Svete Nedelje*.

Nadalje je sudjelovao u formiranju *Saveza za fizičku kulturu (SFK) Samobor* 1961. godine te je na osnivačkoj *Skupštini* bio izabran za tajnika. Kasnije je izabran i za člana *Izvršnog odbora SFK Zagreb* te *Komisije za propagandu SFK Hrvatske*. Svojim je radom u svim navedenim tijelima aktivno pridonosio bržem razvitku sporta u Samoboru i šire, a njegovim zalaganjem i angažmanom samoborski sport doživljava osjetni napredak. Posebno se je zalagao za omasovljenje sporta u školama, uključivanje što većeg broja mladih iz seoskih i radničkih obitelji u sportsku rekreaciju odnosno natjecateljski sport, izgradnju sportskih objekata i edukaciju sportskih djelatnika, angažiravši se na organiziranju natjecanja radnika, osnivanju općinskih liga u nogometu, rukometu i odbojci, kao i organizaciji seminara za stručne kadrove u sportu. U tom je razdoblju također inicirao adaptaciju bazena na samoborskom Vugrinščaku.

Istodobno je vršio dužnost predsjednika *Odbora za odmor i rekreaciju*, koji je bio formiran pri tadašnjem *Vijeću saveza sindikata općine Samobor*, a u okviru kojeg su redovito bila organizirana natjecanja u nogometu, rukometu, streljaštvu, stolnom tenisu, šahu, kuglanju i odbojci, a u jednom razdoblju i u biciklizmu, kao i jednodnevni izleti, primjerice u Sloveniju te na Plitvička jezera. Također je svake godine bio organiziran susret Samobor – Brežice, jedne godine u Samoboru pa druge u Brežicama, na kojem su u nekolicini muških i ženskih disciplina sudjelovale ekipe pobjednice općinskih natjecanja.

U suradnji s Ivicom Sudnikom i Hrvojem Macanovićem je 1962. godine osnovao *Sanjkaški savez Hrvatske* sa sjedištem u Samoboru, u kojem je vršio dužnost tajnika, te je zaslužan za unaprjeđivanje sanjkaškog sporta u Hrvatskoj i organizaciju brojnih natjecanja u sanjkanju na razini radnih kolektiva, općina, republika te na saveznoj razini tadašnje SFRJ. Također je uspostavio bliske kontakte sa *Sanjkaškim*

savezom Slovenije te je zajedno sa slovenskim kolegama bio angažiran na osnivanju *Sanjkaškog saveza BiH*.

Završivši međunarodni sanjkaški seminar u Sloveniji, postao je jedini instruktor sanjkanja u Hrvatskoj, a svoje je znanje kontinuirano prenosio sanjkaškim klubovima u Hrvatskoj, organizirajući edukacije i pišući stručne članke. Nažalost, ponajprije zbog pomanjkanja financijskih sredstava, kao i nepovoljnih uvjeta za sanjkaški sport u Hrvatskoj, *Sanjkaški savez Hrvatske* 1966. godine prestaje s radom.

U tadašnjem *Republičkom sekretarijatu za prosvjetu, kulturu, tehničku i fizičku kulturu* se zaposlio 1963. godine, te je iste godine bio imenovan tajnikom republičke *Komisije za fizičku kulturu*, u okviru koje je dužnosti, između ostalog, sudjelovao u izradi srednjoročnog plana razvoja fizičke kulture u Hrvatskoj u razdoblju od 1964. do 1970. godine i *Zakona o fizičkoj kulturi*, te bio angažiran u okviru akcija *Naučite plivati* i *Svi na snijeg*, kao i na izgradnji objekata *Kineziološkog fakulteta* u Zagrebu, *Sportskog centra Badije* na Korčuli i *Zimskog centra Bjelolasica*, istovremeno podupirući izgradnju što većeg broja sportskih objekata na području Samobora.

Po isteku mandata na dužnosti tajnika republičke *Komisije za fizičku kulturu*, 1965. godine se zaposlio na radnom mjestu profesora tjelesne kulture u *Gimnaziji Samobor*, gdje je obnovio rad *Školskog sportskog društva OSVIT*, čija su se rukometna i odbojkaška sekcija uključile u natjecanja u općinskim ligama, a samoborski su gimnazijalci, u brojnim sportskim disciplinama, sudjelovali na svim sportskim manifestacijama općine Samobor, kao i na nizu sportskih natjecanja na razini grada Zagreba, primjerice *Noćnoj trci Samobora i Zagreba*, *Proljećnom* i *Jesenskom krosu*, te *Krosu Sportskih novosti*. Gimnazijska ženska stolnoteniska ekipa je 1979. godine osvojila drugo mjesto na prvenstvu Hrvatske u okviru *Sportskih igara osnovnih i srednjih škola (SIOSŠ)*, a ženska rukometna ekipa 1978. četvrto mjesto. Angažirao se je i na uređivanju gimnazijskih sportskih sadržaja, posebice sportske dvorane te rukometnog i košarkaškog igrališta.

Za svoje uspjehe i zalaganje u okviru obavljanja zvanja profesora tjelesne kulture, od strane prosvjetnih inspektora je kontinuirano bio ocjenjivan najvišim ocjena.

Bio je jedan od osnivača te predsjednik *Društva pedagoga fizičke kulture općine*

Samobor, a 1966. godine je izabran za predsjednika *Društva pedagoga fizičke kulture Zagreba*, ujedno i člana *Izvršnog odbora Društva pedagoga fizičke kulture Hrvatske*, posebno se angažiravši na organizaciji savjetovanja i seminara za stručno usavršavanje nastavnika fizičke kulture. Također je potaknuo pokretanje programa doškovanja nastavnika fizičke kulture na tadašnjoj *Visokoj školi za fizičku kulturu*, današnjem *Kineziološkom fakultetu*, koji je studij po njegovu osnivanju i sam završio. Iste 1966. godine je bio izabran i za predsjednika *Fonda za unapređenje fizičke kulture općine Samobor*.

U istom je razdoblju bio na čelu i sudjelovao u osnivanju nekolicine samoborskih sportskih kolektiva, te je u drugoj polovici šezdesetih godina bio dopredsjednik *Planinarskog društva Japetić*, a 1968. godine je bio jedan od osnivača *Skijaškog kluba Samobor*, ideja za osnivanjem kojeg je nastala neposredno nakon organiziranja zimovanja za učenike *Gimnazije Samobor*, *Škole učenika u privredi* i *Osnovne škole Samobor*, i u kojem je narednih 10 godina vršio dužnost tajnika. Također je bio izabran u *Izvršni odbor Skijaškog saveza Hrvatske*, u čijem je domu u Podkorenu u Sloveniji više godina u nizu organizirao zimovanja za učenike osnovnih škola s područja Samobora i predškolce iz *Dječjeg vrtića Samobor*.

U tom je razdoblju također bio aktivno uključen u izgradnju *Planinarskog doma* na Velikom dolu u Samoborskom gorju.

Jednako tako je bio uključen i u rad *Nogometnog kluba Samobor*, kao trener juniorske ekipe, a kasnije postaje i članom *Izvršnog odbora NK Samobor*.

Također je bio predsjednik ženskog *Rukometnog kluba Mladost* iz Samobora.

Bio je i jedan od osnivača i prvi predsjednik *Košarkaškog kluba Samobor*, koji je osnovan 1974. godine te i danas aktivno djeluje, a jezgro kojeg su prilikom osnivanja činili njegovi učenici iz *Gimnazije Samobor* odnosno gimnazijske košarkaške sekcije OSVIT-a, po kojem je košarkaški klub inicijalno i bio nazvan.

U razdoblju od 1971. do 1974. godine, poradi sudjelovanja u osnivanju i radu *Matice hrvatske* te uključivanja u aktivnosti *hrvatskog proljeća*, nije obavljao javne dužnosti te se je njegovo sportsko djelovanje svelo rad u školi i izvanredni studij na *Kineziološkom fakultetu* u Zagrebu, na kojem je diplomirao 1974. godine sa

specijalizacijom za područje sportske rekreacije. Kasnije je u dva mandata bio član *Savjeta Kineziološkog fakulteta*.

Tijekom 1975. godine je inicirao ponovno pokretanje djelovanja *Saveza za fizičku kulturu Samobor*, čiji je rad u prethodnom razdoblju bio potpuno zamro, te je kao njegov tajnik ponovo pokrenuo sportsku aktivnost u samoborskim školama i sportskim organizacijama.

Osnivanjem *Samoupravne interesne zajednice (SIZ) fizičke kulture općine Samobor* aktivno se je uključio u njen rad te je postao član *Izvršnog odbora SIZ-a*, a u jednom mandatu i njegov predsjednik. Također je bio član *Izvršnog odbora SIZ-a Zagreba* i član *Skupštine Republičkog SIZ-a Hrvatske*, u okviru kojih je dužnosti svojim angažmanom snažno pridonio da samoborski sport, posebno u pogledu izgradnje sportskih objekata, doživi znatan boljitak.

Istodobno je vodio skrb o nagrađivanju sportskih djelatnika i sportaša iniciravši izradu i dodjelu *Plakete SFK Samobora*, koja se je dodjeljivala najboljim sportašima i sportskim djelatnicima za izuzetne zasluge u samoborskom sportu. Na njegovu je inicijativu akademski kipar Franjo Kodrić izradio *Plaketu za 20 godina rada u samoborskom sportu*, te zlatnu, srebrnu i brončanu medalju, koji trofeji imaju danas posebnu povijesnu vrijednost i njihovi primjerci u pohranjeni u *Samoborskom muzeju*.

Posebno aktivan je bio u području sportske rekreacije, zalažući se da njome bude obuhvaćen što veći broj sudionika svih uzrasta i interesa, te je zaslužan za pokretanje seoskih sportskih igara i sportskih igara mjesnih zajednica, koje su u tom razdoblju uspješno organizirane u Samoboru. Također je bio jedan od najzaslužniji za obnavljanje rada *Društva za sportsku rekreaciju Samobora i Bregane*, a inicirao je i osnivanje *Saveza za sportsku rekreaciju općine Samobor*. Bio je jedan od organizatora akcije *Kretanjem do zdravlja*, koja je u Samoboru redovito, pet puta godišnje, okupljala od 500 do 1500 ljudi.

U okviru svog dugogodišnjeg angažmana u području sportske rekreacije je bio na dužnosti člana *Upravnog odbora Društva za sportsku rekreaciju Samobor*, tajnika *Saveza za sportsku rekreaciju općine Samobor*, člana *Predsjedništva Saveza za sportsku rekreaciju Zagreba*, člana *Izvršnog odbora Saveza za sportsku rekreaciju Hrvatske*, a tijekom četiri godine je bio i na dužnosti predsjednika *Republičke komisije Kretanje – zdravlje*.

Mjesto rukovoditelja *Sportske dvorane OŠ Bogumila Tonija* u Samoboru je preuzeo 1979. godine, koju je dužnost obavljao narednih 18 godina, do odlaska u mirovinu. Zalagao se je da što više djece, mladeži i odraslih osoba koristi sportske objekte škole, organizirao je natjecanja u dvoranskim sportovima za sve dobne kategorije, te se je angažirao na uređenju i unapređenju sportskih sadržaja dvorane, u okviru koje je u vrijeme njegovog rukovođenja, između ostalog, uređena i dvorana za borilačke sportove.

Posebno priznanje mu je bilo ukazano uključivanjem u organizacijski odbor *Univerzijade*, održane 1987. godine u Zagrebu, a budući da je dio sportskih natjecanja *Univerzijade* održan u Samoboru, ista je okolnost bila iskorištena za uređivanje unutarnjih prostora dvorane te izgradnju vanjskih terena, prvenstveno teniskih terena, atletske staze, skakališta, bacališta, te rukometnog, odbojkaškog i košarkaškog igrališta.

I po odlasku u mirovinu je ostao aktivan na samoborskoj sportskoj sceni, vršeći dužnosti dopredsjednika *Samoborskog športskog saveza*, člana *Skupštine za šport Zagrebačke županije*, člana *Predsjedništva Hrvatskog saveza za športsku rekreaciju*, tajnika *Društva za športsku rekreaciju „Šport za sve“ Samobor*, tajnika *SKI kluba Samobor*, te sudjelujući u organizaciji brojnih sportskih manifestacija na gradskoj i županijskoj razini.

Slavko Rudolf je za svoj dugogodišnji sportski rad bio nagrađen mnogim nagradama i priznanjima, od kojih su najznačajnije:

- Majska nagrada Republičkog sekretarijata za prosvjetu (1970. g.)
- Nagrada fizičke kulture Samobora
- Zlatna plaketa Saveza za fizičku kulturu Hrvatske
- Trofej Dren Zagrebačkog saveza za športsku rekreaciju
- Trofej Saveza za fizičku kulturu Hrvatske
- Plaketa za životno djelo Hrvatskog saveza za športsku rekreaciju (1994. g.)
- Nagrada Grada Samobora za životno djelo (1996. g.)
- Nagrada zaslužni kineziolog s poveljom za životno djelo Hrvatskog kineziološkog saveza (1997. g.)
- Odlikovanje Predsjednika Republike Redom Danice Hrvatske s likom Franje

Bučara (1997. g.)